

د عربي تورو مفغناټ

(Semantic and words change from Arabic to Pashto)

فقير محمد فقير *

ډاکټر اباسين يوسفزی *

Abstract:

Every language have four parts which are archaic words, pure, borrowing and new words. Borrowings especially adoption are the special type of words formation. It is the need of language to adopt words for expressions because new inventions, ideas and terms come in any language with their names. With the passage of time some words converts their meaning or structure. This conversion of other language in Pashto could "Mufaghan" these words come from adopted words, but became the part of Pashto, like pure words. In this article I discussed those words which changed, structurally and semantically from Arabic into Pashto.

Keywords: Borrowing, inventions, passage, adopted, semantically

ددنيا د هرې ژبې دا خاصيت دی چې د ضرورت له مخې د مقصد او غرض د افادې د پاره د نورو ژبو نه لغتونه او اصطلاحگانې اخلي او په ژبه کښې معنويت او مقصدیت پیدا کوي. هم د ژبو په دې ورکړه راکړه د ژبې لمن کښې وسعت پیدا کېږي او د مفهوم په ادائېگۍ کښې اسانۍ ته لاره هواروي. د جديد سائنسي، اقتصادي او د گلوبلا تېزېشن د پر مختگ په دې دور کښې څنگه چې انساني رابطې او تړون زيات شوی دی دغسې د ژبو په يو بل انحصار او اثر هم ډېر شوی دی ځکه چې د ژبې او معاشرې تعلق د نوک اوری دی. ژبه معاشرتي عمل دی او د معاشرې سره سم زغل کوي. د معاشرتي ضرورتونو د اړتيا په پس منظر کښې د رابطې په وجه ژبه هم د بدلون او تغير سره مخ کېږي او مستعار لفظونه هم مخې ته راځي. د ضرورت او اهميت تر مخه خپل کردار لوبوي.

دغه مستعار يا دخيل لفظونه د وخت تېرېدو سره سره کله کله لفظي، معنوي، يا دواړه قسمه تغير ومومي او د ژبې سرمايه کښې د اضافي سبب شي. د ژبې جوړښت، پېداوښت او بدلون فطري عمل دی. د قومونو، معاشرت، تهذيب، ثقافت، چاپېرچل او د جغرافيايي يا خاورې اختلاف او بدلون په اثر کښې هم د لفظونو معنې او شکل کښې يا دواړو صورتونو کښې کمې زياتې مخې ته راځي. دغه بدلون که پښتو ژبه کښې د بلې ژبې لفظ سره پېدا شي نو مفغن گڼلی شي. که فارسي. ژبه کښې د خپل توري سره دغه عمل وشي نو مفرس او عربي ئې معرب بللی شي.

پروفېسر غازي علم الدين ليکي:

* Lecturer, Pashtoonkhwa mutaleati markaz, University of bacha Khan, Charsada

◆ Assistant Professor, Department of Pashto, Islamia College, Peshawar

”یہ ایک فطری عمل ہے۔ کہ الفاظ ایک زبان سے دوسری زبان میں منتقل ہوتے وقت اپنے اصل معانی اور مفہیم بدل لیتے ہیں۔ اس کا سبب لسانی انجذاب، قوموں کا احتلاط، طرز معاشرت، ثقافتوں اور موسموں کا اختلاف ہو سکتا ہے۔“ (۱)

ژباړه: دا یو فطري عمل دی چې توري له یوې ژبې بلې ته اوږي نو خپله اصلي معنا او مفهوم هم بدلوي۔ د دې سبب لسانی، جذب، د قومونو گډون، د معاشرې انداز د کلتور او موسمونو اختلاف کېدی شي۔

مفغن توري د دخیل د خپتې نه زېږي او لفظي، معنوي یا صوتي بدلون مومي او په خپل اصلي شکل کېنې هم پاتې کېږي۔ دخیل هغه وي چې په یوه ژبه کېنې د ویونکو په خوله شي او د رواج موندلو باوجود خپل اصلي حالت برقرار ساتي۔
ډاکټر شوکت سبزواري لیکي:

”دخیل سے مراد اجنبی الفاظ جو اردو نے کسی زبان سے مستعار لے کر اپنائے اور اردو میں اردو الفاظ کی حیثیت سے عام طور پر استعمال ہو رہے ہیں۔ دخیل الفاظ کے لیے اپنا ضروری ہے۔ جب تک یہ اجنبی الفاظ عام طور سے استعمال نہ ہوں۔ زبان میں اچھی طرح رچ بچ نہ جائیں اور دوسرے الفاظ کے ساتھ گھل مل کر ایک نہ ہوں۔ انھیں دخیل الفاظ کا درجہ حاصل نہ ہوگا“ (۲)

ژباړه: د دخیل نه مراد هغه پردي توري دي چې اردو له یوې ژبې پور کړي دي او په اردو کېنې د اردو په جېث عام پکارېږي۔ ځکه چې دخیل تورو د پاره چلېدل یا د ژبې حصه جوړېدل ضروري دي۔ ترڅو چې دغه پردي توري د عام استعمال حصه نه شي او د ژبې اصلي تورو سره گډون ونه کړي۔ دخیلو تورو مقام نه شي ترلاسه کولی۔

یوې ژبې ته مستعار دخیل یا د بدلون په شکل کېنې د لفظونو داخېدل او د هغې حصه جوړېدل په هغې کېنې تغیر او تبدیلی یواځې د انسان د خپلې خوبنې ناخوبنې په نتیجه کېنې نه وي۔ دا یو فطري عمل دی، او د ارتقائي سفر او ارتقاء وجه هم ده۔ د دې بدلون مخه نیول د وس خبره نه ده۔ ژبه هم په دغه عمل کېنې پیدا کېږي ترقي کوي۔ ځني توري د ارزښت د ختمېدو په وجه متروک شي یا معنا هم بدله کړي او کله کله د معنې او مفهوم د پاره نوي هم جوړېږي۔
روف یاریکھه لیکي:

”زبان بدلتی رہتی ہے اور اس میں نئے نئے الفاظ شامل ہوتے رہتے ہیں۔ پھر لفظ معنی بدلتے بھی ہیں اور کبھی کسی لفظ کے کوئی ایک معنی متروک ہو جاتے ہیں اور کبھی کسی لفظ کے نئے معنی وقت کے ساتھ ساتھ رائج ہو جاتے ہیں۔“ (۳)

ژباړه: ژبه بدلېږي او نوي نوي توري پکېنې شاملېږي کله کله توري معنې هم بدلوي۔ کله کله د يو توري يوه معنا متروک هم شي او داسې هم کېږي چې يو توری د وخت سره نوي معنا اختيار کړي۔

د ژبې د بدلون په اړه عبدالله بختاني خدمتگار ليکي :

”ځنې الفاظ په يوه ژبه کښې يوه او په بله ژبه کښې بله معنا ورکوي. لکه (کور) چې د فارسي (کور) ته په پښتو کښې (پوند) او د پښتو (کور) ته په فارسي کښې (خانه) وائي. دا کله تصادف وي او کله د الفاظو ريښې او تاريخونه جدا وي او کله د تېرو پېړيو په پورې کښې دغه لفظ يوه معنا ولري او ورو ورو د خوښو ژبو په رازېږېدو، غوړېدو او بېلېدو کښې د هغه يو لفظ معنې گانې، سره بيلې شي. الفاظ هم کله لږ او کله ډېر توپير ومومي.“ (۴)

دغه د معنو صوتي يا لفظي بدلون چې په پښتو ژبه کښې راشي نو مفغن يعنې افغاني کړی شوی گڼلی شي. په لفظونو کښې د دغه قسمه تغيراتو ادلون بدلون وخت سره سره کېږي. د حالاتو او معاشرتي ضرورتونو او تقاضو مطابق په ژبه کښې فراختيا پېدا کېږي. د معنې او مفهوم پوره کولو ضرورت هم تر سره کوي. مفغن د ژبې هغه حصه وي چې د يو ژبې اصلي تورو سره هم سري کوي او پردي نه حسابېږي.

”په پښتو قاموسونو کښې د دې ژبې تر سپېڅلو او دخيلو وروسته، پښتو شوي يا مفغن ټکي ډېر لوی ځای لري. مفغنا يا پښتنې کتو کښې ايشيدلي کليمې، هغه ټکي دي چې په پښتنې ټولنه کښې ئې خپل ورډه تابعيت پرېښتې له ښکلي او معنوي پلوه لږ يا ډېر بدلون موندلی دی، او اوس د پښتو ژبې د لغوي زېرمې ډېر ارزښتناک او نه جدا کېدونکی برخه ده.“ (۵)

ژبه د ضرورت سره سمه د معنې د بدلون سره مخ کېږي چې ژبه کښې د جدت سبب گرځي. دغه سبب فطري وي او دې د پاره څوک شعوري هڅې که نه هم کوي نو دغه سلسله به جاري وي. په معنا کښې بدلون اتفاقي هم کېدی شي د تهذيبي ارتقاء او تغير سره هم. مفغن په درې قسمه دي يو لفظي بل معنوي او کله کله دواړه قسمه وي.

”معنوي مفغن: معنوي مفغن هغه وي چې يو توری په دخيل صورت کښې يوې ژبې ته داخل شي. لفظي شکل ترکيب او ترتيب ئې هم هغه وي خو په معنا کښې ئې بدلون پېدا شي. په هره ژبه کښې د يو توري د معنیو بدلون د تعجب خبره نه ده. دغه يوران عمل دی. د معنې بدلون ته ډاکټر شوکت سبزواري تدبهو او دخيل ته تسم وائي“ (۶)

د معنې بدلون هره ژبه د خپل مزاج مطابق کوي. معنوي بدلون د چاپېرچل، معاشرتي ژوند او اړيکو د بدلون په وجه کېږي. صديق الله رښتین ليکي:

”هغه چې چرته له کوم لفظي بدلون څخه په يوه ژبه کښې استعمالېږي خو معنوي بدلون پکښې راغلی وي. لکه (عنوان، منت، کسر، غريب) چې عنوان په عربي کښې د مقالې سرليک دی. ولې پښتو کښې د تکبر او غرور معنا افاده کوي. هم دا رنگه منت په عربي د احسان او ښېگړي په معنا دی. خو پښتو کښې د قهر، غوسې او توبيخ په معنا استعمالېږي.“ (۷)

د معنوي مغلن مثالونه دا دي:

له عربي نه مغنوي مغلن توري:

لفظ	معنا	مغلن معنا
بشر	ظاهري بدن	انسان د پاره، ټول بدن
طعن (طعنه)	په نېزه زخمي کول	پېغور، ملامت، ذليل کول
ادنی	ډېر نژدې	کم تر، ذليل، حقير، کم ذات
اثر	د قدم نڅښه	فائده، حاصيت، نڅښه
ارشاد	هدايت کول	وېنا، حکم، فرمان
اشتغال	مصروفيت، مشغولا	غصه، پارول
الزام	واجب کول	تهمت، بدنامي
افواه	د فوه جمع خوله	غلط خبر، دروغ، کنگوسه
انکسار	ټکړی کېدل، ماتېدل	عاجزي،
احتجاج	دليل	اعتراض، مخالفت
تکرار	دوباره کول	جگړه، بحث
خيرات	نيکي	سخاوت، د الله په لار کښې ورکړه
تاثير	دباو	اثر
تخلص	جدائي، بېلتون	قلمي نوم
رقيب	نگهبان	حريف، مخالف، مقابل، دشمن
عريب	مسافر	مفلس، نادار، بې وسه
عرصه	مېدان، صحن	مدت، وخت
عنوان	سرليک	تکبر، (افغانيان)
صلاح	نيکي	مشوره
منت	احسان	خوشامد، زاري
ملک	باچا	د کلي مشر، د زمکې د مالې ټولونکی
کسر	ماتول	عېب، نقصان، حرابې

قرينه	بنځه، ملگرې	طريقه، اندازه
همت	خواهش، اراده	حوصله، کوشش، محنت
غور	ژورتيا، کنده	فکر، سوچ، خيال
عزیز	طاقتور، غالب	رشته دار، محبوب، دوست،
موقف	د ایسار بدلو مقام	فېصله، خيال، دريځ، نقطه نظر
دیوان	رجسټر، کاپي	شعري کلام الف بائي ترتيب سره
حريف	هم پېشه	دشمن، مقابل، بدخوا

لفظي مفعن: لفظي مفعن هغه وي چې د معنې له رويه هېڅ قسمه بدلون او تغير نه لري خو د توري په شکل او جوړښت کې کمې زياتې لري. رښتين ليکي:

“هغه دي چې په معنا کې نې ټي تغير نه وي راغلي مگر په لفظ کې نې ټي بدلون راغلي او شکل او ښتې وي دې قسم ته لفظي مفعن ويل کيږي” (۸)

عربي لفظ	لفظي مفعن صورت	عربي	مفعن
بيعه	بيه	فوج	فوج
بيعانه	بيانه	مثل	مثل
احتياط	اټيات (افغانيان)	طاق	طاخ
فنا	پناه	باق	باک
سحر	سهار	عمل	امل
معصوم	ماشوم	فتنه	پتنه
عصا	امسا	صلح	سوله
صباح	سبا	زکوة	زکات
ميراث	ميراث	جماعت	جومات
قميص	کميس (افغانان)	جناح	گناه
بدرقه	بدرگه		

ځني لفظونه په تلفظ کې هم فرق لري لکه

سم تلفظ	غلط
خزانه	خزانه
خليه	خُليه
سُفارش	سِفارش

شُعور شُعور
سؤال سؤال

ځني توري داسې هم دي چې لفظي او معنوي دواړه قسمه بدلون لري خو دا قسمه توري په پښتو کښې د نښت برابر دي او په گرانه څو نمونې پيدا کېدې شي لکه

لفظ	معنا	مفغن صورت
عورت	د بدن هغه ځای چې پټول ئې ضروري وي	اورته د کور ودانې يعني نکاح کړې ښځې په معنا
نعره	اواز	ناره د مور او پلار د خوښې نه بغېر په يوې جينې- د چنغلي دعوه لرل يا اواز کول، شعري صنف

مفغن توري که په دغه ذکر شوؤ قسمونو کښې هر قسم سره تعلق ولري، په بنيادي توگه دخيلو تورو نه د زېږون په نتيجه کښې وجود مومي. مفغن توري که هر څو د بلې ژبې د ورکړې په سبب د ژبې حصه جوړېږي، خو په هېڅ صورت پردي گڼل نه دي پکار او د خپلې ژبې حصه شمارلی شي. ځکه چې د ژبې خالص توب څه د کمال خبره نه ده او نه په دنيا کښې چرته خالصه او سوچه ژبه وجود لري. او بيا په خصوصيت سره مفغن توري د پښتو ژبې د قاعدو، اصولو او معيار مطابق پښتو کړې شوي توري دي. دا مفغن توري د ژبې د معيار او مزاج مطابق د وخت په تېرېدو سره ژبه کښې خپل ځای مومي او لغوي پانگه کښې د زياتون سبب گرځي.

حوالي

1. علم الدين، غازى، لسانی مطالعہ (اشاعت دوم) فیصل آباد، مثال پبلشرز، ۲۰۱۵ء، ص ۸۶۔
2. سبذاری، شوکت، ڈاکٹر، اردو لسانیات، کراچی، ترقی اردو بورڈ ۱۹۶۶ء ص ۱۵۵۔
3. پارلکھ، روف، علم لغت، اصول لغت او لغات، کراچی فضلی سنٹر ۲۰۱۷ء ص ۱۲۔
4. خدمتگار، عبداللہ جان بختانی، سر محقق، پښتو پالنه اور بڅېړنه، پېښور، دانش خپرندويه ټولنه، ۲۰۰۵ء، مخ ۱۶۷۔
5. شعشي، محمد هارون، د نوي قاموس ليکنې ميتود و لوژۍ ته يوه کتنه، ۲۰۰۹ء، مخ ۲۲۔
6. سبزواري، شوکت، ڈاکٹر، داستان زبان اردو، کراچی، انجمن پريس، ۱۹۶۰ء، ص ۲۴۔
7. رښتین، صديق الله، پوهاند، پښتو گرامر، پېښور، يونيورسټي بک اېجنسي، ۱۹۹۴ء، مخ ۴۱۰۔
8. رښتین، صديق الله، د پښتو اشتقاقونه او ترکیبونه، دوهم چاپ، ساپی پښتو څېړنو او پراختیا مرکز، ۲۰۰۴ء، مخ ۳۱۔